

[Landbrugsministeren.]

I min Tale forleden nævnte jeg nogle Tal, der viste, hvorledes det fortsat er gaaet tilbage med Udstykningen efter denne Lovs Principper. I 1927—28 var Tallet 622, i 1928—29 458, i 1929—30 330, og for næste Finansaar er der kun indgaaet Ansøgninger i et Antal af 174. Man kan altsaa ikke staa op og sige, at naar man kun holder sig til dette Princip, vil man fremme Udstykningen i lige saa høj Grad som gennem den Form for Udstykning, som vi gaar ind for.

Overfor det ærede Medlem Hr. Vejen, som gjorde et Forsøg paa at repetere de Valgmøder i Herning-Kredsen, som vi to har deltaget i, skal jeg ikke komme med nogen Imødegaaelse, det finder jeg nok Løjlighed til, naar vi en Gang igen mødes. Jeg vil kun sige, at jeg har Indtryk af, at det som sædvanlig løb rundt for det ærede Medlem; for naar han vil hævde, at jeg ved sidste Valg med Hensyn til Landbrugs-spørgsmaal kun omtalte Moratorium og Pantegæld, maa jeg dertil sige, at det er en overordentlig stor Huskefejl hos det ærede Medlem, idet jeg ikke nævnte de to Spørgsmaal ved et eneste af de nogle og tyve Valgmøder, hvor vi to var sammen.

De ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Olav Olsen udtalte en Beklagelse af, at dansk Landbrug nu i Virkeligheden efter deres Opfattelse ikke havde nogen Landbrugsminister. Jeg beklager selvfølgelig i høj Grad, at de ærede Medlemmer kan komme til en saadan Opfattelse. Jeg vil kun hævde som min Opfattelse, at Landbrugsministerens Opgave baade er at pleje og værne Landmændenes Interesser, men tillige at sørge for, at det ikke er saa faa som muligt, der nyder godt af den danske Jord. Landbrugsministerens anden Hovedopgave er efter min Opfattelse — det er muligt, de Herrer har en anden Opfattelse — at sørge for, at saa mange som muligt kommer til at faa deres Føde ved Landbruget.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom med en Udvikling, som var ny i Diskussionen, men som det ærede Medlem Hr. Ulrich ogsaa kom ind paa i sin Omtale, og mine Bemærkninger heroverfor gælder altsaa begge de ærede Medlemmer, for at den konservative Ordfører ikke igen skal føle sig brøsthølden. Men før det ærede Medlem Hr. Holstein kom ind paa den saglige Gennemgang, kom han som sædvanlig med nogle smukke og formodentlig højt kultiverede Vittigheder og Udtalelser, som jo stadigvæk kendetegner det ærede Medlems Optræden her i Salen, idet det ærede Med-

lem saa smagfuldt altid tillægger sig selv de allerreneste og smukkeste Motiver, hvorimod der altid tillægges os andre de allerdaarligste Motiver, som tænkes kan, idet det ærede Medlem overfor disse Spørgsmaal begyndte med at sige, at for os drejede det sig kun om „dækkede Borde og fyldte Dunke“.

Jeg er desværre ikke i Besiddelse af den høje Kultur, som det ærede Medlem er i Besiddelse af, og skal derfor ikke begynde paa en Argumentation af lignende Art; jeg vil kun sige, at om der stod i Tusindvis af Husmænd og unge Arbejdere udenfor Grevernes Jorder, i Besiddelse af den fornødne Lyst, Villie, Evne og Energi til at faa fat i den danske Jord, og i mange Tilfælde med maaske ikke ubetydelige Midler, der var sparet sammen ved en Sparsommelighed, som hverken det ærede Medlem eller jeg nogen Sinde har præsteret, og saa ind over disse Jorder, som de er fuldkommen afspærret fra, saa vilde det jo ikke være uforstaaeligt, om disse Mennesker vilde sige til sig selv: Nu er det nok, der er ingen Mening i, at Greven alene skal have hele Lammestegen!

I øvrigt var den Tale, det ærede Medlem holdt, i høj Grad saglig, og jeg skal derfor gaa ind paa den. Hvis det ærede Medlems Paastand er rigtig, har den min fulde Tilslutning. Det ærede Medlem opkastede det Spørgsmaal, om det nu ogsaa er nationaløkonomisk forsvarligt at gaa til Oprettelse af Husmandsbrug, og om det, hvis det ikke er nationaløkonomisk forsvarligt, er forsvarligt af sociale Hensyn at ofre saa store Midler.

Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem og andre, som har en lignende Opfattelse, i, at hvis det ikke er nationaløkonomisk forsvarligt at komme ind paa en saadan Udvikling, vil det være i høj Grad betænkeligt at gøre det af sociale Grunde, altsaa kun for at give Beskæftigelse og Arbejde. Selvfølgelig har jeg overvejet det Spørgsmaal, og en af Hovedsagerne til Lovforslagets Fremkomst er, at det ikke alene er min sikre Overbevisning, men min Erfaring, som er bestyrket baade ad teoretisk og praktisk Vej, at det er i høj Grad nationaløkonomisk forsvarligt at gaa til Udstykning og gaa til Fremme af det mindre Landbrug. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde det være i høj Grad betænkeligt at ofre saa store Beløb.

Der blev forleden sagt, at der kunde godt drives dygtigt Landbrug, selv om det var ekstensivt Landbrug. Det erkender jeg fuldt ud (*Holstein*: Det har jeg ikke sagt). Nej, det ved jeg godt, det var, saa vidt jeg